జిబోన్ చంద్ర శర్మ జోలోయ్

v.

ఆనంది రామ్ కలితా మరియు ఇతరులు.

(P.B. గజేంద్రగడ్కర్ మరియు K.N. వాంచూ, న్యాయమూర్తులు)

బ్రహ్మోత్తర్ భూమి – అన్యాక్రాంతమైతే – రుజువు భారం – అస్సాం ల్యాండ్ అండ్ రెవెన్యూ రెగ్యులేషన్, 1886 (Reg. I of 1886), సెక్షన్లు 3(g), 8(1)(a), 9.

దావాలో ఉన్న భూములను ప్రతివాదుల టైటిల్‌లో పూర్వీకులకు అనధికారికంగా బదిలీ చేశారని ఫిర్యాదుదారు–అప్పీలుదారు దావా వేశారు. ఆలయంలో ప్రతిష్ఠించిన దేవతలకు సేవ చేయడానికి వీలుగా అస్సాంలోని ఒక నిర్దిష్ట పురాతన ఆలయానికి చెందిన బర్దురీలకు (అధికారులు) భూములను మంజూరు చేశారనేది అతని వాదన.

అస్సాంలో భూ యాజమాన్య చరిత్ర దృష్ట్యా మరియు అస్సాం ల్యాండ్ అండ్ రెవిన్యూ రెగ్యులేషన్ (1886 Reg.I) యొక్క సంబంధిత చట్టబద్ధమైన నిబంధనల ప్రకారం భూములను వారసత్వంగా మరియు ఎటువంటి పరిమితి లేకుండా బదిలీ చేయదగినదిగా పరిగణించాలి. రెవెన్యూ రికార్డుల్లో బ్రహ్మోత్తర భూములుగా వర్ణించబడిన భూములను కలిగి ఉన్న బదిలీదారు బార్దురీస్, సెక్షన్ 8(1)(a) కిందకు వచ్చి, రెగ్యులేషన్‌లోని సెక్షన్ 3(g) కింద "భూ హోల్డర్లు" అయ్యారు మరియు తత్ఫలితంగా వారికి చట్టబద్ధంగా గుర్తిస్తూ సెక్షన్ 9 వర్తింపజేయబడింది. భూములలో వారి హక్కులు శాశ్వతంగా, వారసత్వంగా మరియు బదిలీ చేయదగినవిగా ఉంటాయి.

నిర్దిష్ట తరగతి వ్యక్తులకు మాత్రమే భూములు అన్యాక్రాంతం అవుతాయని వాది–అప్పీలెంట్ వాదనను నిరూపించే బాధ్యత అప్పీలుదారుపై ఉంది మరియు విరుద్ధంగా నిరూపించాల్సిన బాధ్యత ప్రతివాదులపై లేదు.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి:సివిల్ అప్పిలేట్ నెం.105 మరియు 106/1957.

1951 అప్పిలేట్ డిక్రీ నంబర్ల 41 మరియు 54 నుండి అప్పీల్‌లో అస్సాం హైకోర్టు ఏప్రిల్ 8, 1954 నాటి తీర్పు మరియు డిక్రీ నుండి అప్పీలు.

ఎల్.కె. ఝా మరియు D.N. ముఖర్జీ, అప్పీలుదారు కోసం.

నౌనిత్ లాల్, ప్రతివాదుల సంఖ్య 1 నుండి 12 వరకు.

1961. ఫిబ్రవరి 23. కోర్టు తీర్పు వెలువరించింది

గజేంద్రగడ్కర్, న్యాయమూర్తి – ఈ రెండు అప్పీళ్లు అస్సాం వ్యాలీ జిల్లాల ప్రత్యేక సబార్డినేట్ జడ్జి కోర్టులో అప్పీలుదారు వేసిన దావా నుండి ఉద్భవించాయి , దీనిలో వివిధ షెడ్యూళ్లలో వివరంగా వివరించబడిన భూముల అమ్మకపు పత్రాల గురించి అతను డిక్లరేషన్ను క్లెయిమ్ చేశాడు. ఆ సేల్ డీడ్ల ద్వారా కవర్ చేయబడిన భూములను స్వాధీనం చేసుకోవడం కోసం ఫిర్యాదు చెల్లదు.అతని కేసు ఏమిటంటే , హజోలోని మాదాబ్ ఆలయం చాలా పురాతనమైన దేవాలయం మరియు అస్సాం రాజాస్ బర్ద్యురీలకు (ఆలయ అధికారులు) భూమిని మంజూరు చేసి , వారు చెప్పిన ఆలయంలో ప్రతిష్టించిన దేవతలకు సేవ చేయడానికి వీలు కల్పించారు.ఆలయ అధికారులకు ఈ విధంగా మంజూరైన భూములు దానం భూములు మరియు ఆలయానికి సేవ చేయడంపై భారం పడింది ; మరో మాటలో చెప్పాలంటే , ఆలయానికి అవసరమైన సేవను అందించాలనే షరతుపై మంజూరు చేసినవారు భూములను అనుభవించడానికి అర్హులు.ఈ మంజూరు ద్వారా మంజూరైన వారిపై భారం మోపడం వల్ల ఆ భూములు అపరిచితులకు అన్యాక్రాంతం కాకుండా ఆలయంలోని బర్దేరీలలో ఎవరికైనా బదిలీ చేయబడతాయి.అప్పీలుదారు ప్రకారం , ఈ భూములు వాస్తవానికి ఆలయంలో పూజలు చేసే హేమ్ కాంత శర్మ మరియు ఉమాకాంత శర్మలకు మంజూరు చేయబడ్డాయి.దావాలో ప్రతివాదులు , అసలు మంజూరుదారుల వారసులను మరియు ఆ వారసుల నుండి అసైనీలను సూచిస్తారు. అప్పీలుదారు హజోలోని మాదాబ్ ఆలయం తరపున ఈ దావాను తీసుకువచ్చారు మరియు అతని కేసు ఏమిటంటే , ఆరాధకులు కానివారికి అనుకూలంగా ఆరాధకులు చేసిన పరాయీకరణలు చెల్లుబాటు కావు మరియు ఆ వాదులో పేర్కొన్న విధంగా డిక్లరేషన్ను క్లెయిమ్ చేయడానికి ఆలయానికి అర్హత ఉంది. మరియు అనధికారికంగా పూర్వీకులకు బదిలీ చేయబడిన భూములను ప్రతివాదుల శీర్షికలో స్వాధీనం చేసుకోవాలని కోరడం.దావాలో ఉన్న భూములు వివరంగా వివరించబడ్డాయి మరియు క, ఖ మరియు గ అనే మూడు షెడ్యూల్లలో పేర్కొనబడ్డాయి.

ప్రతివాదులు ఈ వాదనను ఖండించారు.ఒరిజినల్ గ్రాంట్లు సేవతో భారం కాకూడదని , ఎలాంటి పరిమితి లేకుండా అన్యాక్రాంతమైనదని వారు కోరారు.తాము విలువైన పరిగణన కోసం మరియు భూములపై ఎలాంటి భారం లేదా బాధ్యత లేకుండానే తాము భూములను కొనుగోలు చేశామని కూడా వారు విజ్ఞప్తి చేశారు. అంతేకాకుండా , వారు షెడ్యూలు ఖ మరియు గలో పేర్కొన్న భూములకు సంబంధించి పరిమితి యొక్క అభ్యర్థనను జోడించారు.

ట్రయల్ కోర్టు అప్పీలుదారు వాదనను సమర్థించింది మరియు దావాలో ఉన్న భూములు సేవతో భారంగా ఉన్నాయని నిర్ధారించింది, ఫలితంగా ఆక్షేపించబడిన పరాయీకరణలు చెల్లవు.కొనుగోలుదారులు తగిన విచారణలు చేసినట్లు చూపించలేదని మరియు నోటీసు లేకుండా కొనుగోలుదారులుగా ఉన్నారని వారి అభ్యర్థనను కొనసాగించలేదని కూడా ఇది కనుగొంది.అయితే , పరిమితి ప్రశ్నపై , ఖ మరియు గ షెడ్యూల్లలో వివరించిన భూములకు సంబంధించి ప్రతివాదులు లేవనెత్తిన అభ్యర్థనను అంగీకరించింది. షెడ్యూల్ కాలో వివరించిన భూములకు సంబంధించి , అప్పీలుదారు ఆలయానికి సేవ చేయడానికి సిద్ధంగా

ఉన్నట్లయితే, బదిలీదారు –ప్రతివాదులు లేదా వారి వారసుల ద్వారా పేర్కొన్న భూములను స్వాధీనం చేసుకోవాలని ట్రయల్ కోర్టు ఆదేశించింది; లేకుంటే అప్పీలుదారు స్వతంత్ర స్వాధీనాన్ని పొందే అర్హత కలిగి ఉంటాడు మరియు పేర్కొన్న బదిలీదారులు పేర్కొన్న భూములపై వారి ఆసక్తిని వదులుకున్నట్లు పరిగణించబడుతుంది.

ఈ డిక్రీ జిల్లా కోర్టులో క్రాస్ అప్పీళ్లకు దారితీసింది. ఈ అప్పీళ్లను కలిసి విచారించగా , ఖ, **గ**భూములకు సంబంధించి ట్రయల్ కోర్టు జారీ చేసిన డిక్రీని అప్పీల్ కోర్టు ధృవీకరించింది. షెడ్యూల్ **క** లోని భూములకు సంబంధించి అప్పీలేట్ కోర్టు అప్పీలుదారుకు అనుకూలంగా డిక్లరేషన్‌ను కొనసాగించింది , అయితే స్వాధీనం కోసం షరతులతో కూడిన డిక్రీని విడుదల చేసింది , ఎందుకంటే పేర్కొన్న భూములకు సంబంధించి అప్పీలుదారు పునఃప్రారంభం కోసం దావా వేయడానికి సార్వభౌమాధికారాన్ని తరలించడానికి వదిలివేయాలి. పేర్కొన్న భూములు.

ఈ అప్పీల్ డిక్రీ హైకోర్టులో రెండు అప్పీళ్లు మరియు క్రాస్ అభ్యంతరాలకు సంబంధించిన అంశంగా మారింది. ప్రశ్నార్థకమైన భూములపై ఆధారపడిన భారానికి సంబంధించి దిగువ కోర్టులు ఏకకాలంలో నమోదు చేసిన నిర్ధారణ సాక్ష్యాధారాలపై ఆధారపడి ఉందని, వాటిలో చాలావరకు విన్నవి మరియు మొత్తం కలిసి తీసుకున్నది చాలా తక్కువ మరియు చట్టంలో సరిపోదని హైకోర్టు పేర్కొంది. కనిపెడుతూ అన్నాడు. భూముల స్వభావానికి సంబంధించి రుజువు బాధ్యతను ప్రతివాదులపై ఉంచడంపై కింది కోర్టులను హైకోర్టు విమర్శించింది. హైకోర్టు ప్రకారం , అసలు మంజూరు యొక్క స్వభావానికి సంబంధించి అప్పీలుదారు తన కేసును నిరూపించుకోవాలి. అనేక భూములు అపరిచితులకు బదలాయించినట్లు ఆధారాలు చూపడం , అప్పీలుదారు వేసిన కేసుకు పొంతన లేని విషయాన్ని హైకోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకుంది. అంతేకాకుండా రెవెన్యూ పత్రాల్లో సంబంధిత భూములను బ్రహ్మోత్తర భూములుగా పేర్కొనడంతోపాటు ఆ భూములు వంశపారంపర్యమని , ఆంక్షలు లేకుండా బదిలీ చేయదగినవని స్పష్టంగా చూపుతున్న విషయాన్ని హైకోర్టు ప్రస్తావించింది. పరిమితి ప్రశ్నపై పరిమితి చట్టంలోని ఆర్టికల్ 144 వర్తిస్తుందని ప్రతివాదుల అభ్యర్థనను హైకోర్టు అంగీకరించింది. జిల్లా కోర్టు ద్వారా అప్పీలుదారుకు మంజూరు చేసిన డిక్లరేషన్ ప్రకారం , పేర్కొన్న డిక్లరేషన్ పూర్తిగా వ్యర్థమని హైకోర్టు గమనించింది. ఫలితంగా అప్పీలుదారు ఇష్టపడే దావా మొత్తం ఖర్చులతో కొట్టివేయబడింది. ఈ నిర్ణయాన్ని అప్పీలుదారుడు ఆ తరపున హైకోర్టు అప్పీలుదారుకు మంజూరు చేసిన సర్టిఫికేట్‌తో మన ముందు సవాలు చేసింది.

అప్పీలుదారు కోసం **శ్రీ ఝా** మా ముందు కోరిన ప్రధాన అంశం ఏమిటంటే , రెవెన్యూ రికార్డులలో బ్రహ్మోత్తర భూములుగా అంగీకరించబడిన దావాలో ఉన్న భూములను ఎటువంటి పరిమితి లేకుండా బదిలీ చేయవచ్చనే నిర్ధారణకు హైకోర్టు రావడంలో పొరపాటు జరిగింది. హైకోర్టు తన తీర్మానానికి మద్దతుగా , అస్సాంను జయించిన తర్వాత బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం భూముల చరిత్ర, ప్రారంభ మంజూరు యొక్క స్వభావం మరియు మంజూరుదారుల టైటిల్‌ను గుర్తించడం మరియు ఆ తర్వాత తీసుకున్న అనేక

చర్యల గురించి ప్రస్తావించింది.ఈ చరిత్ర **అస్సాం ల్యాండ్ రెవెన్యూ మాన్యువల్** (1)లో వివరంగా పేర్కొనబడింది.ఈ ఉపోద్ఘాతం నుండి **ఖిరాజ్** (పూర్తి రాబడి చెల్లింపు) ఎస్టేట్‌ల నుండి వేరు చేయబడిన **నిస్ఫ్-ఖిరాజ్** (సగం-ఆదాయం చెల్లింపు) ఎస్టేట్‌లు అస్సాం ప్రాపర్‌లో మాత్రమే కనిపించే పదవీకాల తరగతిని ఏర్పరుస్తాయి మరియు వాటికి వాటి స్వంత ప్రత్యేక చరిత్ర ఉంది.1834లో , అస్సాంను భారత ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకున్న కొద్దికాలానికే , "ఏదైనా మాజీ ప్రభుత్వం మంజూరు చేసిన నిధులపై మదింపు లేకుండా భూములను కలిగి ఉండటానికి అన్ని హక్కులు బ్రిటిష్ ఆక్రమణ ద్వారా రద్దు చేయబడినట్లు పరిగణించబడాలి.కాబట్టి అటువంటి పదవీకాలానికి పునరుద్ధరణకు సంబంధించిన అన్ని క్లెయిమ్‌లు ఎటువంటి హక్కు లేకుండా ప్రభుత్వం యొక్క భోగముపై మాత్రమే ఆధారపడి ఉంటాయి. " ఈ తీర్పు రాజకీయ విజయం యొక్క చట్టపరమైన పరిణామాలను స్పష్టంగా మరియు గట్టిగా బయటకు తెచ్చింది. గత ప్రభుత్వాలు చేసిన గ్రాంట్లు ముగిశాయి మరియు విజయం తర్వాత వాటి కొనసాగింపు తదుపరి ప్రభుత్వం యొక్క ఆనందంపై ఆధారపడి ఉంటుంది.

మునుపటి పాలనలో అస్సాంను ఆక్రమించుకోవడానికి ముందు **నిస్ఫ్-ఖిరాజ్** ఎస్టేట్‌ల యజమానుల ప్రయోజనాల కోసం పూర్వీకులు తమ భూములను రెవెన్యూ రహితంగా ఉంచుకున్నారు మరియు తమను తాము **లకీరాజ్‌దార్లు**గా పిలిచారు. తమ భూములను పునఃప్రారంభించి , సగం ధరలకు మదింపు చేసిన తర్వాత కూడా వారు తమను తాము ఇలాగే అభివర్ణించుకోవడం కొనసాగించారు.అస్సాం మొదటి బ్రిటీష్ కమీషనర్ **Mr. స్కాట్**, ల్యాండ్ రెవెన్యూ-ఫ్రీ హోల్డింగ్ క్లెయిమ్‌లను గుర్తించడానికి నిరాకరించారు.ఆ తరపున అతను చేసిన పరిశోధనలో , అస్సాం **లకీరాజ్** భూమిని **బర్మీస్** స్వాధీనం చేసుకోవడానికి ముందు కూడా అస్సాం రాజులు కష్టకాలంలో అప్పుడప్పుడు ఐదు అణాలు ఒక పూరా (నాలుగు బిఘాలు) అంచనా వేసేవారు. ఈ దృష్టాంతాన్ని ఆధారం చేసుకొని Mr.**స్కాట్** చెప్పిన ధరల ప్రకారం భూమి యొక్క మదింపును నిర్ణయించారు మరియు తరువాత దానిని ఏడు లేదా ఎనిమిది అణాలకు పురాకు పెంచారు. ఈ విధిని పోలీసు **బరంగణి** అని పిలిచేవారు.

కెప్టెన్ (తర్వాత జనరల్) జెంకిన్స్ 1834లో అస్సాం కమీషనర్ అయ్యాడు. Mr. స్కాట్ తమ భూములపై విధించిన పన్నును చెల్లించడానికి **లకీరాజ్‌దార్లు** అభ్యంతరం వ్యక్తం చేశారు , ఎందుకంటే Mr. స్కాట్ పేర్కొన్న పన్నును తాత్కాలికంగా విధించాలని భావించి దానిని చెల్లిస్తానని హామీ ఇచ్చారు.ఈ వివాదాన్ని **జనరల్ జెంకిన్స్** భారత ప్రభుత్వానికి సూచించాడు , అతను Mr.. స్కాట్ విధించిన పన్ను తాత్కాలికమైనది అని నమ్మడానికి ఎటువంటి కారణం కనిపించడం లేదని మరియు అది Mr. స్కాట్ ఉద్దేశం అయితే అది కాదని వారు తెలిపారు. Mr. స్కాట్ ఆ తరపున ప్రభుత్వ అనుమతిని పొందలేదు కాబట్టి చెల్లుతుంది. అయినప్పటికీ, అస్సాం జిల్లాల్లోని **రాజాస్** లేదా **డిబోటర్** లేదా **ధర్మోత్తర్** లేదా మరేదైనా ఇతర అభ్యర్థనపై అద్దె రహిత భూములకు సంబంధించిన అన్ని క్లెయిమ్‌లపై పూర్తి విచారణ జరపాలని భారత ప్రభుత్వం ఆదేశించింది మరియు **కెప్టెన్ బోగ్లే** ను స్పెషల్ కమిషనర్‌గా నియమించారు. 1818 రెగ్యులేషన్ III కింద పేర్కొన్న విచారణను చేయడానికి. ఈ విచారణ **జనరల్ జెంకిన్స్**

నియంత్రణ మరియు ఆదేశాలకు లోబడి జరగాలి. **కెప్టెన్ బోగ్లే** తన విచారణలో మార్గనిర్దేశం చేసేందుకు ప్రభుత్వం కొన్ని సూత్రాలను సూచించింది.**లకీరాజ్** విచారణ పెండింగ్‌లో ఉన్న Mr. స్కాట్ యొక్క మోస్తరు రేట్లు విధించడం ఈ సూత్రాలలో ఒకటి.ఆ తరవున ప్రభుత్వం జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు అస్సాంలో రెవెన్యూ రహితంగా ఉన్న అన్ని భూములను సరిగ్గా అంచనా వేయడానికి ప్రభుత్వానికి ఉన్న హక్కును స్పష్టంగా ప్రకటించింది ,అయితే ఈ హక్కుకు లోబడి **లకీరాజ్‌దార్ల** ఆధీనంలో ఉన్న అన్ని భూములను పునరుద్ధరించడానికి మరియు వారి ఆధీనంలో ఉన్నట్లు నిర్ధారించడానికి ప్రభుత్వం సిద్ధంగా ఉంది.

ప్రభుత్వం జారీ చేసిన సూచనలను **జనరల్ జెంకిన్స్** పూర్తిగా అమలు చేయలేదని తెలుస్తోంది.అన్ని **లకీరాజ్** భూములను ఒకే ప్రాతిపదికన మరియు మదింపు బాధ్యతగా పరిగణించే బదులు , ఆలయాలకు స్వాధీనం చేసుకున్న **డిబోటర్** భూములు మరియు **బ్రహ్మోత్తర్** లేదా **ధర్మోత్తర్** అని పిలువబడే భూములు , అంటే కొన్ని మతపరమైన ప్రయోజనాల కోసం అంకితం చేయబడిన భూముల మధ్య జనరల్ విస్తృత వ్యత్యాసాన్ని చూపించారు. దేవాలయ భూములు కావడం. మునుపటి వాటికి సంబంధించి అతను గ్రాంట్లు రాబడి రహితంగా నిర్ధారించాడు.తరువాతి విషయానికి సంబంధించి, **కెప్టెన్ బోగ్లే** యొక్క విచారణ ముగిసే వరకు మరియు ఆ తరవున తుది ఉత్తర్వులు జారీ చేయబడే వరకు Mr.స్కాట్ యొక్క అనుకూలమైన ధరల చెల్లింపుకు లోబడి మంజూరు చేసిన వ్యక్తులను అతను ధృవీకరించాడు.

కెప్టెన్ బోగ్లే యొక్క విచారణ చాలా సంవత్సరాలు కొనసాగినప్పటికీ అది 1860 సంవత్సరం వరకు అధికారికంగా పూర్తి కాకపోవడం ఆసక్తికరం.ఆ సమయానికి విచారణ ప్రారంభంలో భారత ప్రభుత్వం జారీ చేసిన ఆదేశాలు కనిపించకుండా పోయాయి.**బ్రహ్మోత్తర** మరియు **ధర్మోత్తర** భూములను కలిగి ఉన్నవారు **జనరల్ జెంకిన్స్** నిర్ణయించిన ధరల ప్రకారం తమ భూములను కలిగి ఉండాలా అనే ప్రశ్నపై విచారణ అధికారి ప్రభుత్వానికి ఎటువంటి నివేదికను సమర్పించలేదు మరియు భారత ప్రభుత్వం యొక్క తుది ఉత్తర్వులు పొందబడలేదు.పర్యవసానంగా , ఈ భూములను కలిగి ఉన్నవారు అప్పటి నుండి భారత ప్రభుత్వం ఎటువంటి అధికారిక నిర్ణయం తీసుకోకుండానే సగం రేట్ల వద్ద ఉంచడం కొనసాగించారు.తదనంతరం , పేర్కొన్న ధరల ప్రకారం భూములను కొనసాగించడానికి హోల్డర్ల హక్కులు గుర్తించబడ్డాయి మరియు వారి హోల్డింగ్‌లు 1879లో భారత ప్రభుత్వం ద్వారా వారసత్వంగా మరియు బదిలీ చేయదగినవిగా ప్రకటించబడ్డాయి.

అస్సాం ల్యాండ్ రెవెన్యూ మాన్యువల్ పరిచయంలో కనిపించే ఈ భూముల చరిత్ర యొక్క ఈ సారాంశం , ఈనాటి **నిస్ఫ్-ఖిరాజ్‌దార్**"సాధారణంగా తన పూర్వీకులు ఆదాయ రహిత భూములను క్లెయిమ్ చేసిన వ్యక్తి అని చూపిస్తుంది. వాటిని అస్సాం రాజులు కొన్ని మతపరమైన లేదా స్వచ్ఛంద ప్రయోజనం కోసం మంజూరు చేశారు. **"నిస్ఫ్-ఖిరాజ్"** అనే పదం 1871లో మొదటిసారిగా కనుగొనబడినట్లు కనిపిస్తుంది మరియు ఇది సాధారణ ఆదాయ రేట్లలో సగం చెల్లించే అన్ని ఎస్టేట్‌లకు వర్తిస్తుంది. ఈ

పదం 1871కి ముందు వారికి వర్తింపజేసిన **"లఖిరాజ్"** అనే పదాన్ని ఉపయోగించడం వల్ల ఏర్పడిన గందరగోళాన్ని నివారించడానికి బహుశా కనుగొనబడింది.ఈ పదవీకాలం యొక్క చరిత్ర కూడా అస్సాంకు సంబంధించిన ప్రభుత్వ గెజిట్‌లో అలాగే **బాడెన్-పావెల్** (Vol.III, pp.406 క్రింది) ద్వారా పేర్కొనబడింది.

ఈ దశలో 1886 రెగ్యులేషన్ I యొక్క సంబంధిత నిబంధనలను సూచించడం అవసరం.దీనిని చెప్పిన సంవత్సరం అస్సాం ల్యాండ్ అండ్ రెవెన్యూ రెగ్యులేషన్ అంటారు. ఈ రెగ్యులేషన్‌లోని సెక్షన్ 3(జి) "భూమి హోల్డర్"ని నిర్వచిస్తుంది , సెక్షన్ 8 ప్రకారం భూమి హోల్డర్ హోదాను పొందిన వ్యక్తిగా భావించే ఏ వ్యక్తి అయినా ; సెక్షన్ 8 (1) ప్రకారం , ఈ రెగ్యులేషన్ ప్రారంభానికి ముందు, పదేళ్లపాటు నిరంతరంగా ప్రభుత్వం కింద ఉన్న ఏ వ్యక్తి అయినా , శాశ్వతంగా స్థిరపడిన ఎస్టేట్‌లో లేదా ఆదాయ రహిత ఎస్టేట్‌లో చేర్చబడని ఏదైనా భూమిని కలిగి ఉంటాడు. ఎస్టేట్ ,మరియు ఆ కాలంలో ప్రభుత్వానికి చెల్లించాల్సిన ఆదాయాన్ని చెల్లించిన వారు లేదా రెవెన్యూ నుండి ఎక్స్‌ప్రెస్ మినహాయింపు కింద దానిని కలిగి ఉన్నవారు , భూమికి సంబంధించి భూమి హోల్డర్ హోదాను పొందినట్లుగా పరిగణించబడతారు.అది మనల్ని సెక్షన్ 9కి తీసుకువెళుతుంది , ఇది పేర్కొన్న సెక్షన్‌లోని క్లాజ్ (a), (b) మరియు (c)లో ఉన్న నిబంధనలకు లోబడి భూమి హోల్డర్‌కు శాశ్వత వారసత్వ మరియు బదిలీ చేయదగిన ఉపయోగం మరియు అతని భూమిలో ఆక్యుపెన్సీ హక్కు ఉంటుంది.చెప్పిన మినహాయింపులను ప్రస్తావించడం అనవసరం.దావాలో భూములను కలిగి ఉన్న బదిలీదారు బర్ద్యూరీలు సెక్షన్ 8(1) (a) కిందకు వస్తారు మరియు సెక్షన్ 3 (g) కింద భూమి హోల్డర్లు అవుతారనేది స్పష్టంగా ఉంటుంది మరియు వాస్తవానికి ఇది వివాదం కాదు.ఈ స్థానం యొక్క అనివార్య పరిణామం ఏమిటంటే , వారికి వర్తించే సెక్షన్ 9 మరియు వారి ఆక్రమణలో ఉన్న భూములపై వారి హక్కులు శాశ్వతమైనవి , వారసత్వం మరియు బదిలీ చేయదగినవిగా చట్టబద్ధంగా గుర్తించబడ్డాయి. ఈ చట్టబద్ధమైన స్థానం 1879లో భారత ప్రభుత్వం చేసిన ప్రకటనకు అనుగుణంగా ఉంది ,మరియు ఈ స్పష్టమైన చట్టబద్ధమైన స్థానం దృష్ట్యా , ప్రశ్నార్థకమైన భూములు బర్ద్యూరీస్‌కు మాత్రమే బదిలీ చేయబడతాయనే ప్రత్యేక షరతుతో భారం పడతాయని మరియు సమూహం వెలుపల ఏ అపరిచితులకు బదిలీ చేయకూడదనే అభ్యర్థనను కొనసాగించడం కష్టం. హైకోర్టు కనుగొంది మరియు అది ఇకపై వివాదంలో లేదు , ఈ భూములు రెవెన్యూ రికార్డులలో **బ్రహ్మోత్తర** భూములుగా వర్ణించబడ్డాయి మరియు మేము ఇప్పుడే సూచించిన రెగ్యులేషన్ యొక్క చట్టబద్ధమైన నిబంధనల ప్రకారం పేర్కొన్న భూములు మరియు వాటి హోల్డర్లకు;కాబట్టి, రెగ్యులేషన్ యొక్క సంబంధిత చట్టబద్ధమైన నిబంధనల ప్రకారం భూములను వారసత్వంగా మరియు ఎటువంటి పరిమితి లేకుండా బదిలీ చేయదగినవిగా పరిగణించాలి అనే నిర్ధారణ నుండి తప్పించుకోవడం అసాధ్యం.ఈ అంశంలోని ఈ అంశాన్ని ట్రయల్ కోర్టు మరియు అప్పీల్ కోర్టు పూర్తిగా విస్మరించాయి , అందువల్ల దిగువ కోర్టుల ఏకకాలిక నిర్ణయాలలోకి ప్రవేశించిన లోపాన్ని సరిదిద్దడంలో హైకోర్టు సరైనది.

అంతేకాకుండా, ఒక నిర్దిష్ట తరగతి వ్యక్తులకు మాత్రమే భూములు అన్యాక్రాంతం అవుతాయని అప్పీలుదారు కోరిన ఈ రకమైన కేసులో, దీనికి విరుద్ధంగా నిరూపించాల్సిన బాధ్యత అప్పీలుదారుపై ఉంది మరియు ప్రతివాదులపై లేదని హైకోర్టు పేర్కొంది. అప్పీలుదారుపై బాధ్యతను ఉంచడంలో వైఫల్యం ఈ ప్రశ్నతో వ్యవహరించడంలో దిగువ కోర్టులు అనుసరించిన విధానంలో తీవ్రమైన బలహీనతను ప్రవేశపెట్టింది.అది వారి నిర్ణయంలో మరో లోపం. మొదటి రెండు కోర్టులు ప్రస్తావించిన తన కేసుకు మద్దతుగా అప్పీలుదారు సమర్పించిన సాక్ష్యం పూర్తిగా సంతృప్తికరంగా లేదని మరియు అది విశ్వసించినప్పటికీ , చట్టంలో ఆ అభ్యర్థనను కొనసాగించడానికి సరిపోదని కూడా స్పష్టంగా ఉంది. ప్రశ్నార్థకమైన భూముల బదిలీపై పరిమితి ఉంది.జిల్లా కోర్టు మంజూరు చేసిన డిక్లరేషన్ పనికిరానిదని మేము కూడా సంతృప్తి చెందాము.కాబట్టి , మా అభిప్రాయం ప్రకారం , హైకోర్టు తీసుకున్న అభిప్రాయం ఖచ్చితంగా సరైనది మరియు పేర్కొన్న ముగింపు యొక్క చెల్లుబాటుకు వ్యతిరేకంగా అప్పీలుదారు చేసిన ఫిర్యాదును కొనసాగించలేము.

ఫలితంగా అప్పీళ్లు విఫలమవుతాయి మరియు ఖర్చులతో కొట్టివేయబడతాయి.

.అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.